

3.16.2025 – 2-а Неділя Посту; Неділя святого отця нашого Григорія Палами; Свв. мчч. Савина й Папи.

Згідно Типікону в цей день служиться літургія св. Василя Великого.

Тропарі і Кондаки Тропар (глас 2): Коли зійшов Ти до смерті, Життя безсмертне,* тоді ад умертвив Ти зблизком божества.* Коли ж і умерлих із глибін підземних воскресив Ти,* всі сили небесні взивали:* Життедавче, Христе Боже наш, слава Тобі.

Тропар (глас 8): Православ'я наставнику, святителям окрасо,* богословам непереможного переможця,* Григоріє чудотворче, Солуня велика похвало, проповіднику благодаті,* моли Христа Бога, щоб спаслися душі наші.

+Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові. І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (глас 4): Нині час для діяння явився,* при дверях суд,* востаньмо, отже, постячися,* принесім сльози благання з милостинями, взиваючи:* Ми согрешили більше піску морського,* але ослаби, Творче всіх, щоб ми прийняли нетлінні вінці.

Прокімен (глас 5): Ти, Господи, збережеш нас* і захистиш нас від роду цього і повік (Пс 11,8).

Стих: Спаси мене, Господи, бо не стало праведного. (Пс. 11,2).

Апостол: (Євр 1,10-2,3)

Браття і Сестри, «Ти, Господи, напочатку заснував землю і небеса – діло рук твоїх. Вони загинуть, ти ж перебуваєш; усі, мов одежа, постаріються. Ти їх, неначе одєжину, згорнеш і, немов одежа, вони зміняться. Ти ж – той самий, і літа твої не скінчаться.» До кого з ангелів він коли мовив: «Сідай праворуч мене, доки не покладу твоїх ворогів підніжком під твої ноги?» Хіба ж не всі вони служебні духи, що їх посилають до послуг тим, які мають успадкувати спасіння? Тому ми мусимо вважати дуже пильно на те, що почули, щоб, бува, нас не знесло з дороги. Бо коли слово, оголошене ангелами, було таке зобов'язуюче, що всякий його переступ і непослух приймав справедливую кару, то як утечемо ми, коли занедбаємо таке велике

спасіння? Воно, спочатку проповідане Господом, було підтвержене нам тими, що його чули.

Аллилуя (глас 5): *Стих:* Віслухає тебе Господь у день печалі, захистить тебе ім'я Бога Якова (Пс. 19,2).

Стих: Господи, спаси царя Свого і почуй нас у день, коли призовемо Тебе (Пс. 19,10).

Євангеліє: (Мр 2,1-12)

У той час коли прийшов Ісус до Капернауму, чутка пішла, що він у домі. І там зібралось стільки народу, що не було більш місця, навіть перед дверима; а він промовляв до них словом. І от прийшли до нього, несучи розслабленого; несли його четверо. А що із-за народу не могли донести до нього, розкрили стелю над місцем, де він був, й отвором спустили ліжко, на якому лежав розслаблений. Ісус, уздрівши їхню віру, до розслабленого й каже: “Сину, відпускаються тобі твої гріхи.” А були й деякі книжники, що сиділи там та міркували собі: “І як може цей так говорити? Він богохульствує! Хто може прощати гріхи, крім одного лише Бога?” Ісус же, вмить збагнувши духом, що вони таке собі думають, до них і каже: “Чого таке ось намислюєте у ваших серцях? Що легше – сказати розслабленому: Відпускаються тобі гріхи, а чи сказати: Встань, візьми твоє ліжко й ходи? Та щоб ви знали, що Син Чоловічий має владу на землі гріхи відпускати, – мовить до розслабленого: Кажу тобі: Встань, візьми твоє ліжко і йди до свого дому.” Устав той – і зараз же, взявши ліжко, вийшов на очу всіх; тож чудувалися всі, хвалили Бога й мовляли: “Ніколи ми такого не бачили!”

Замість Достойно:

Тобою радується, Благодатная, всяка твар, ангельський собор і чоловічеський рід, освящений храм і раю словесний, дівственна похвало, що із неї Бог воплотився і младенцем став – перед віками суций Бог наш. Лоно бо твоє престолом сотворив і утробу твою просторішою небес учинив. Тобою радується, Благодатная, всяка твар, слава тобі.

Причасний:

Хваліте Господа з небес,* хваліте Його на висотах (Пс 148,1). Аллилуя (х3).